pr
0046

SCENA și ECRANUL

Cu fața spre public

Cortina a căzut. Spectacolul a luat sfîrşit. Publicul părăseşte teatrul ducînd în inimă imaginea omului de pe scenă...

Filmul „Cu faţa spre public“ oglindeşte pe ecran viaţa plină de zbucium, de frămîntări şi de bucurii, a acestui om, actorul. O incursiune într-o viaţă de actor, cu căutările, cu munca plăcută şi totuşi grea care precede clipa de supremă dăruire, clipa cînd interpretul se află faţă în faţă cu publicul.

Noua producţie a Studioului Cinematografic „Bucureşti“ se bucură de interpretarea actorilor Ştefan Braborescu, Titus Lapteş, N. N. Matei, Emanoil Petruţ etc.

COPERTA I: NINETA GUSTI (KATARINA) şi G. DEMETRU (PETRUCHIO) INTR-O SCENA DIN „FEMEIA INDARATNICA“ de W. SHAKESPEARE.

VICTOR EFTIMIU

Despre

Doctor Faust VRĂJITOR

In ziua de 30 iunie anul 1520, Iohannes Faustus, de două ori doctor şi arhimagician, semnează, la Wittenberg, în Germania, un contract cu prinţul demonilor, Lucifer, care se obligă să-i pună la dispoziţie pe Mefistofeles, spirit elementar superior. Acesta îl va servi pe Iohannes ca o slugă plecată, iniţiindu-l în tainele demonilor şi pregătindu-l să intre în miliţia lor. In schimb, Faust se obligă să renege pe Isus Christos, să fie vrăjmaşul oamenilor bisericii şi al căsătoriei. „Contractul acesta, încheie doctorul de la Wittenberg, îl scriu şi-l semnez cu propriul meu sînge, în deplina conştiinţă a minţii mele, fără vreo constrîngere din partea cuiva".

Douăzeci şi patru de ani Mefistofeles va duce grija lui Faust, înlesnindu-i o viaţă îmbelşugată, o masă copioasă, haine bogate şi zece coroane de aur pe zi.

După scurgerea celor douăzeci şi patru de ani, arhimagicianul îşi va da sufletul în mîinile dracului, care-l va stăpîni în vecii vecilor.

Indrăgostit de o suavă fecioară, Margareta, el ar vrea s-o ia de soţie, dar Mefistofeles îi arată actul prin care Faust se obligă să nu se însoare niciodată. Sub îndemnul Satanei, el seduce pe Margareta, apoi alte fete şi femei, desăvîrşindu-se în arta de a deveni un perfect spirit infernal.

Această legendă a doctorului Faust a fost pusă în scenă la început sub forma unei piese pentru teatrul de păpuşi. Jucată în Europa

Rc. 202. h 17,

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMINE

centrală, a trecut în Anglia. Marlowe, contemporanul lui Shakespeare, a scris „Tragedia doctorului Faustus“ iar mai tîrziu, la curtea ţarului Petru-cel-mare, o trupă de actori nemţi juca un „Doctor Faust — vrăjitor“.

Diferiţi scriitori germani au atacat acest subiect. Goethe îşi consacră cîteva decenii din viaţă celebrei sale capodopere, Hector Berlioz compune o „Damnaţiune a lui Faust“. Un alt mare compozitor francez, Charles Gounod, scrie partitura care popularizează pe vechiul erou legendar german şi-l face cunoscut pe toată planeta. Numai la Paris, de la creaţiunea operei „Faust“, peste două milioane de spectatori au ascultat ariile atît de cunoscute azi, au urmărit cu emoţie idila nefericitei Margareta, cu omul întinerit de necuratul.

Socotind pe Faust un personagiu legendar, nu istoric, fiindcă un om care semnează un pact cu Lucifer nu poate fi aşezat în realitatea istorică ci numai în mitologie, autorul dramei pe care o reprezintă astăzi prima scenă a ţării, întinereşte cu un sfert de mileniu

pe doctorul de la Wittenberg şi-l duce la Florenţa, în jurul anului 1300, pe vremea lui Dante şi a pictorului Giotto, în zorile renaşterii italiene.

Faust a fugit din Germania ca să scape de urmărirea lui Mefistofeles. La Florenţa o duce greu, făcînd pe vrăjitorul. Se mai ocupă şi cu vînzarea oglinzilor de cristal, aduse din patrie şi necunoscute încă în Italia. Discipolul său credincios, Homunculus, l-a însoţit în acest exil şi împarte cu el sărăcia.

Faust primeşte a doua oară vizita lui Mefistofeles, dar acum rolurile sînt inversate: demonul vrea să intre în rîndul oamenilor şi-n loc să ia sufletul vechiului său client, îi cere acestuia să-i dea un suflet omenesc.

Faust opreşte, în cabinetul său magic pe noul său discipol, care se va purifica prin iubire. Dar spiritul răului continuă să domine pe noul convertit.

Sub aparenţa lui don Juan de Tenorio, el seduce o mulţime de femei şi fecioare florentine, îşi dă seama de ticăloşia lui, şi făgăduieşte să se retragă în liniştea unei mînăstiri, unde să-şi îngroape trecutul în post şi rugăciuni.

Zilele trec, anii trec, veacurile trec.

Iată-ne, în partea a doua a piesei, tot la Fiorenza, dar în plină renaştere italiană, în Fiorenza lui Lorenzo de Medicis, supranumit Magnificul, a lui Pic de la Mirandolla, a lui Leonardo da Vinci, a lui Rafael Sanzio, a lui Michel Angelo, a lui Nicolo Machiavelli, a cumplitului călugăr dominican, Girolamo Savonarola...

. . . . . .

In această Fiorenză plină de întreceri şi de patimi se petrece a doua parte a dramei „Dr. Faust, vrăjitor".

Personagiile sînt bineînţeles altele decît în prima parte, dar actorii sînt aceiaşi. Vrăjitorul medieval, doctorul Iohannes Faustus devine omul de ştiinţe pozitive şi de artă, pictorul şi inventatorul Leonardo da Vinci... Homunculus a rămas discipolul credincios şi se numeşte Zoroastro da Peretola, primul mecanic al lui Leonardo, cel care încercînd aparatul de zburat al maestrului a căzut şi a rămas infirm...

Gemma Donatti retrăieşte într-o strănepoată a ei, Mona-Lisa del Gioconda. Leonardo o va trece în gloria eternă, ca să răscumpere calvarul străbunei, pe care Dante Alighieri n-a pomenit-o niciodată în versurile sale...

. . . . . .

Şi zilele trec şi anii trec şi veacurile au trecut. Faust şi Mefistofeles s-au întrupat în sute şi mii de alte personagii... Forţele binelui s-au înfruntat necontenit cu puterile întunericului, dar întunericul n-a putut birui lumina.

Omenirea şi-a urmat senină calea, înainte, mereu înainte... spre libertate, pace şi progres !

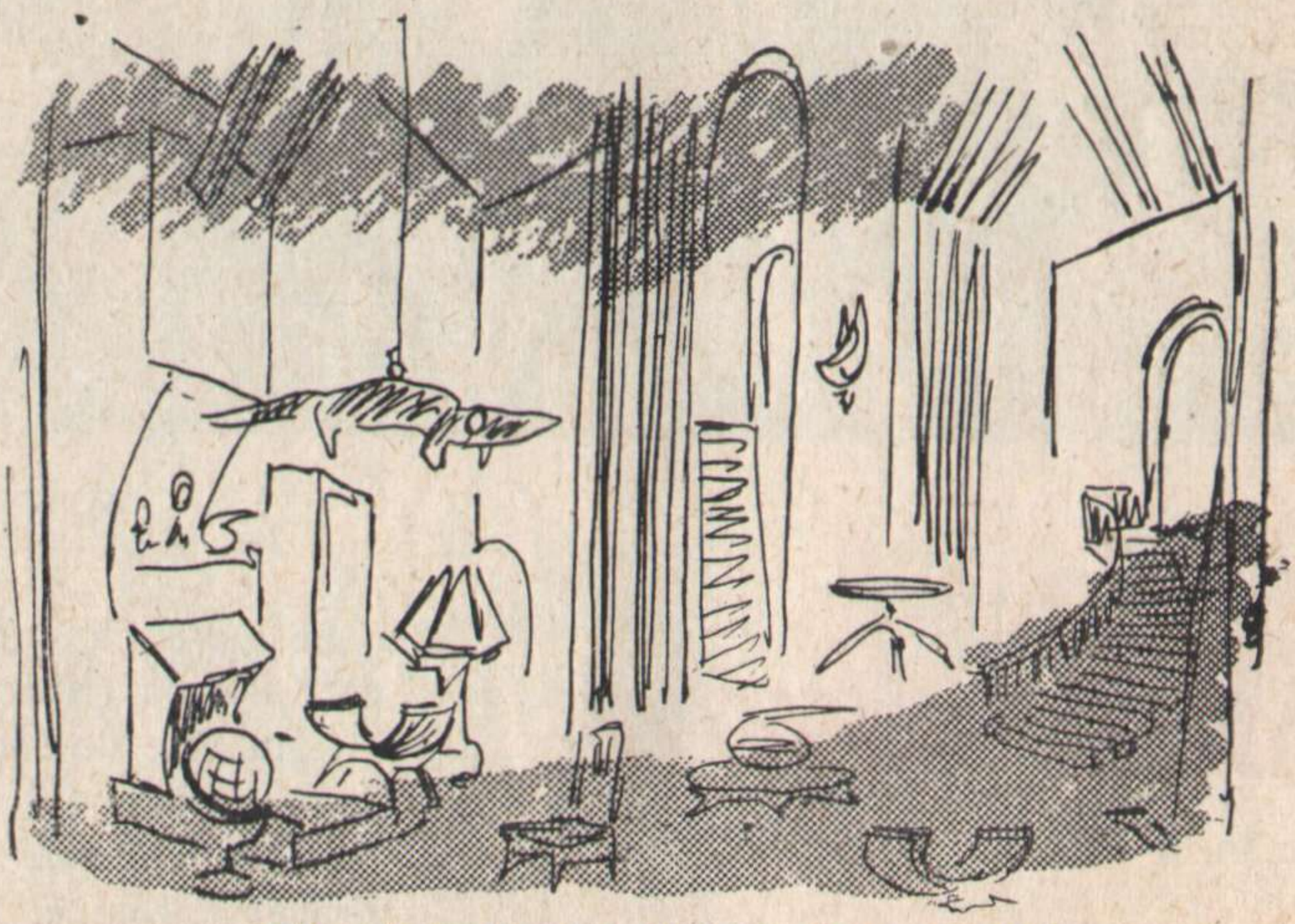

Schiţe de costume şi decoruri de Liviu Ciulley

Femeia îndărătnică

Comedie în 5 acte de W. Shakespeare.

↑

Se pare că îndărătnica Katarina (Nineta Gusti) nu este de loc încîntată de costumul bizar și zdrențuit pe care l-a îmbrăcat mirele ei, Petruchio (G. Demetru).

La Teatrul Armatei

Tranio (George Constantin, joacă destul de bine rolul lui Lucentio, de pretendent la mîna Biancăi (Sanda Băncila).

Cele 3 figuri vesele din clișeul alăturat sînt ale lui Gremio (Virgil Vasilescu) Baptista (N. Meicu) și Grumio (G. Trestian)

În culisele Teatrului Armatei

Am avut zilele acestea prilejul să ne furişăm în culisele cîtorva teatre din Capitală.

Am profitat de neatenţia portarilor şi — cît ai clipi din ochi — am sbughit-o pe la „intrarea actorilor“ direct în foaiere, pe scenă, uneori chiar în cabine.. oriunde zumzetul muncii creatoare ni se părea mai puternic, mai atrăgător...

Tot alergînd astfel din teatru în teatru am avut la un moment dat impresia că ne găsim la... Biblioteca Centrală.

Şi, totuşi, ne amintim foarte bine: poarta prin care ne-am strecurat era acea a Teatrului Armatei din Bdul Magheru. Dar este foarte ciudat; în acest teatru oamenii nu fac oare altceva decît să stea toată ziulica cu ochi deasupra unor texte?

Impresia că sîntem într-o bibliotecă stăruie. Sălile de repetiţii, birourile chiar, sînt ocupate de grupuri strînse în jurul meselor. Actorii citesc.

Şi, totuşi, cît de diferit e aspectul acestor cititori, de al celor din biblioteci!

In primul rînd, lectura o face unul din actori cu voce tare, iar ceilalţi urmăresc textul. Ceeace îi deosebeşte şi mai mult pe aceşti cititori de cei din biblioteci este expresia feţelor, care ogindesc toate sentimentele cuprinse în rîndurile care se perindă sub ochii lor.

Ne apropiem de un grup de tineri şi înţelegem de ce sînt încîntaţi: citesc „Gringoire“, fermecătoarea comedie într-un act a lui Théodore de Banville, unul din maeştrii versurilor şi ai dramaturgiei secolului al XIX-lea.

Deşi textul e în proză, fiecare cuvînt e cizelat ca de mîna unui mare bijutier. Ascultînd, înţelegem repede că sub numele „Gringoire“, se ascunde nemuritorul poet François Villon.

Trecem tiptil pe lîngă aceşti tineri actori şi ajungem lîngă un alt grup mai mare, care a întrerupt lectura pentru moment, ca să înceapă o discuţie foarte vie despre Racine. Desigur că se pregăteşte vre-una din marile sale tragedii: „Phedra“ sau poate „Andromaca“.

Totuşi, ceva ne face să ne îndoim. Grupul de actori care discută, este compus din obişnuiţii protagonişti ai comediilor. Mai

cu seamă că din discuţii reiese că regizorul ar fi actorul N. Gărdescu. Curiozitatea ne îndeamnă să-i întrerupem.

— Vă rog, pe care din tragediile lui Racine o pregătiţi ?..“

— Cine, noi, o tragedie ?

— Da, de sigur, numele lui Racine nu poate fi asociat decît cu o tragedie.

— Ei bine, noi pregătim o comedie a acestui mare tragedian. „Impricinaţii“, care de altfel se pare că e unica lui creaţie de acest gen. Şi o vom juca în acelaşi spectacol cu „Gringoire“.

Mulţumim frumos şi trecem mai departe.

Iată-ne acum ajunşi într-o sală mare, unde găsim aproape tot colectivul Teatrului. In mijlocul actorilor se disting figurile bine cunoscute ale lui Ion Sahighian, directorul şi prim regizorul acestui teatru, şi a lui George Vraca. Lîngă ei chipurile mai vîrstnice sau mai tinere, mai mult sau mai puţin cunoscute ale interpreţilor. Cu toţi ascultă atenţi, încordaţi, dornici să înţeleagă, să-şi făurească încă de la prima lectură o cît mai justă „imagine teatrală“.

Recunoaştem şi pe cel care citeşte: e binecunoscutul scriitor Eusebiu Camilar, care, cu piesa sa „Valea Albă“ înscrie în repertoriul teatrului romînesc o nouă dramă istorică din epoca lui Ştefan cel Mare. Acest spectacol va vedea lumina rampei abia în luna iunie ,cu ocazia împlinirii a 500 de ani de la urcarea pe tronul Moldovei al acestui mare domnitor. Rolul lui Ştefan cel Mare va fi interpretat de George Vraca.

Mergem mai departe. De data asta privirea noastră e atrasă de afişul „matineelor literare“, ciclul de conferinţe urmate de exemplificări, despre dramaturgia originală.

Dintr-odată ne pomenim în mijlocul unui grup de actori tineri şi gălăgioşi.

Se pomenesc titlurile diferitelor piese. Ne lămurim repede: sînt pregătiri pentru concursul tineretului !

— Atunci, am stabilit, intrăm cu „Aşa va fi“ de Constantin Simonov, curmă discuţiile o voce gravă. Distribuţia va fi următoarea...

De data aceasta, s-a făcut o linişte desăvîrşită. Se ştie că acesta este momentul cel mai dificil pentru cei de faţă.

In vîrful picioarelor, părăsim „şantierul“ Teatrului Armatei şi aşteptăm — împreună cu Dv. dragi spectatori — să luăm cît mai grabnic parte la „culesul roadelor“ acestor însufleţite şi consecvente eforturi creatoare.

Succes şi spor la muncă, dragi tovarăşi regizori şi interpreţi !

Invățătoarea

Piesă în 3 acte de Bródy Sándor

Invățătoarea Toth Flora
(Ileana Predescu)

Scenă din actul II

Totli Flora învățătoarea și tînărul Nagy →
(Mircea Septilici)

Bătrîna Nagy (Evelyne Gruia), pretorul (Petre Gheorghiu), bătrînul Nagy (Nae Ștefănescu) și învățătoarea (Ileana Predescu)

↓

La Teatrul Municipal

Omul care aduce ploaia

Piesă în trei acte de Richard Nash.

„Omul care aduce ploaia“ este o piesă aparent simplă cu personaje și întîmplări deasemenea aparent simple, ba chiar banale, în care ciudatul personaj al aducătorului de ploaie — Bill Starbuck — pare a constitui o excepție.

Acțiunea se petrece la o fermă din vestul Statelor Unite ale Americii, pe vrema unei cumplite secete și durează aproape o jumătate de zi. Pe acest fundal al secetei care pune la grea încercare situația și nervii oamenilor, autorul ne face să cunoaștem mai adînc pe eroii piesei sale, adică pe fermierul H. C. Cuvry, pe fiica acestuia Lizzie și pe frații ei Noah și Jim — sau pe alte trei personaje cu care vin ei în contact.

Oamenii se cunosc mai temeinic în clipele de suferință, trecînd prin greutăți și desigur că seceta tulbură familia fermierului H. C. Cuvry dînd la iveală — mai vădit nu numai grijile materiale dar și pe cele sufletești. Dacă tatăl — rămas văduv mai demult — își păstrează calmul pe care i-l dă înțelepciunea, căpătată după îndelungate experiențe, nu la fel se comportă ceilalți din casă. Și tatăl și frații sînt îngrijorați în privința Lizziei — acum în vîrstă de douăzecișișapte de ani — și care, cu toate încercările făcute riscă să rămînă „fată bătrînă“.

← Clody Bertola — Lizzie

Lizzie est o ființă cinstită și muncitoare, o bună gospodină inteligentă și simțitoare, dar care nu se vădește prea atrăgătoare. Ea dorește o viață în care să-și împlinească un cămin, în care să aibă parte de obișnuitele griji și bucurii ale soției și mamei. Este urîtă? Este lipsită de sensibilitatea

necesară unei femei? E cu adevărat neatrăgătoare? Nu — dar firea ei curată, caracterul ei demn (şi poate o anumită sobrietate o împiedică de a „sări în capul bărbaţilor“... ....Perechea spirituală a Lizziei este File. ajutorul de şerif şi el un om mîndru şi demn ca şi Lizzie, dar mai sceptic şi mai închis în urma unei triste experienţe cu soţia care l-a părăsit.

Fory Etterle
Starbuck

St. Ciobotăraşu
H. C. Cuvry

Dinu Dumitrescu
Noah Cuvry

Petrică Vasilescu
Jim Cuvry

Aceşti doi oameni, răniţi de neînţelegerea celor din preajmă şi de anumite întîmplări nefericite se vor apropia cu greu unul de altul şi dacă la urmă se vor căsători, împlinindu-şi năzuinţele aceasta se datoreşte „Omului care aduce ploaie“ acelui Bill Starbuck, în aparenţă un excroc, dar mai curînd un visător fără busolă — în orice caz un personaj simbolic — după părerea noastră — care deţine în acţiunea piesei rolul unui Mefistofeles bun şi generos.

Nu numai că Bill Starbuck sădeşte în familia H. C. Cuvry nădejdea în venirea ploilor, care ar salva gospodăria dar el e acela care aduce Lizziei încrederea în ea însăşi dovedindu-i că-i frumoasă, că poate place şi atrage, avînd sorţii de a fi chiar o „Mehisandă“. Tatăl, care doreşte ca Lizzie să aibă parte de ceva bun în viaţă, nu-l izgoneşte pe „aducătorul de ploaie“ cum nu-l izgoneşte nici Lizzie care tot modestă şi tot „cu picioarele pe pămînt“ capătă de la Starbuck avîntul ce-i lipsea, încrederea în „romanţiozitate“ în visele ce se pot adeveri

Teatrul „C. Nottara"

Montserrat

Piesă în 3 acte

de Emmanuel Robles

Elena (Aurelia Vasilescu)

Olarul (N. Tomazoglu)

Preotul (Tudorel Popa) și Montserrat (Iurie Darie)

Preotul (Tudorel Popa)

Montserrat (Iurie Darie)

Scenă din actul II

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

DOCTOR în FILOZOFIE

Comedie în 4 acte de Branislav Nusici

Oricine intră în biroul lui Jivota Triiovici îşi poate da imediat seama care sînt lucrurile cele mai importante, atît în camera de lucru, cît şi în viaţa acestui onorabil cetăţean ; cassa de bani şi o diplomă (înrămată cu aur) de doctor în filozofie, a iubitului său fiu, Milorad. Diploma se afla aşezată deasupra cassei de bani, fiindcă între aceste două obiecte există legături nebănuit de strînse.

In primul rînd, din această cassă de bani, se plătesc diversele facturi ale domnului doctor în filozofie. Dar nu facturi de la librării, pentru cărţile de studiu ale „înţeleptului", ci pentru obiecte mult mai fragile ; de pildă oglinzi şi pahare sparte prin diverse localuri de noapte din Belgrad. Cît despre îndeletnicirile lui în aceste localuri, nu credem să fi fost.. „filozofice" !

Dar mai există şi o altă legătură între cassa de fier şi diplomă. La baza acestei legături stă principiul de viaţă a lui Jivota Triiovici şi anume : ...„In viaţă totul se poate cumpăra cu bani, chiar şi mintea".

Iar după ce ai bani şi minte (chiar dacă e cumpărată) poţi să dobîndeşti orice.

Onorabilul Jivota Triiovici nu mai dorea nimic altceva pentru fiul său iubit „decît" o catedră universitară, şi o „partidă" ce s-a şi ivit, cu ajutorul doamnei Draga, peţitoare din oficiu în orele libere (în celelalte ore, cocoană din „lumea mare". „Partida" era fiica ministrului comunicaţiilor iar zestrea consta în cîteva mii kilometri de cale ferată „transbalcanică" !

Cu toate că Milorad nu dorea împlinirea acestor planuri impresionante ale lui Jivota, (el nu dorea nimic altceva decît milioanele lui) ele s-ar fi realizat cu siguranţă dacă...

Dacă, la Freiburg — în locul lui Milorad — nu s-ar fi dus să studieze filozofia Velimir Pavlovici, bineînţeles sub numele şi mai ales cu banii lui Milorad Triiovici.

Velimir a adus diploma, dar a mai adus pe deasupra și un copil, Pepica și o soție — pe Clara. Bineînțeles purtînd tot numele diplomei, adică vrem să spunem numele lui Milorad Triiovici.

Deci, pînă cînd Milorad nu va divorța de frumoasa lui soție din Elveția, pe care încă nici n-a văzut-o, bietul Jivota Triiovici nu va intra în posesia miilor de kilometri de căi ferate „transbalcanice“... In zadar — în disperarea lui — recurge la martori falși (de profesie), la daruri bănești oferite nurorii lui, la amenințări și rugăminți. Toate sînt zadarnice; Milorad, pentru prima oară în viața lui, știe ce vrea (în afara milioanelor tatălui său). El o vrea pe Clara. Ceea ce este o dorință legitimă, e doar soția lui, în toată legea.

Milorad e categoric: „Decît o diplomă proastă, mai bine o nevastă bună“.

Celebra diplomă va fi urcată în pod, că — cine știe — poate va fi într-o zi nevoie de ramă, pentru o diplomă nouă, pe care se va scrie: „Doctor Pepica Triiovici“... — Iar Jivota Triiovici va trebui să se dea bătut, fiind nevoit să recunoască, pentru prima oară în viață, „că mintea nu se poate cumpăra cu bani...“.

Scenă de la repetiție

ATENȚIE FILMĂM!

Vîntul șuieră, talazurile izbesc cu furie copastia lotcii..

Pescarii, opintindu-se în rame, încearcă să țină piept năpraznicei furtuni. Orizontul învolburat e brăzdat de sclipirea unor fulgere îndepărtate. Deodată, un val uriaș, iscat din adîncimi, înaintează amenințător către mica ambarcație a pescarilor .

Manoilă și Adam Jora luptă din răsputeri să ferească lotca din calea giganticei avalanșe de apă. Figurile încercaților „lupi de mare“ par săpate în stîncă. O clipă doar, și totul dispare într-un vîrtej de stropi și spumă...

— Stop !

Valurile se potolesc dintr-odată, furtuna s-a oprit ca prin farmec, îmblînzită de formula magică rostită de un vrăjitor.

In cazul nostru, furtuna a bîntuit... în bazinul de pe platoul de filmare al Studioului cinematografic „București“, iar vrăjitorul a fost regizorul filmului „Pasărea Furtunii“, Dinu Negreanu.

Incercații „lupi de mare“ vă sînt (fără îndoială) și ei cunoscuți : Marcel Anghelescu, Fory Etterle, Nucu Păunescu, George Demetru, Boris Ciornei și tînărul Mircea Albulescu.

Zece minute mai tîrziu încep pregătirile pentru repetarea cadrului „Furtuna“. Se filmează „dublul doi“.

— Atenție, se reface cadrul ! se aude vocea regizorului.

Cîteva indicații date actorilor și regizorul Dinu Negreanu își îndreaptă atenția asupra aparatului de filmat.

— Nicule, reverifică încadratura, i se adresează el operatorului secund.

— Cristea, atenție la semnalul „motor“ !

— Reluați poziția inițală. Atenție ! Gata proiecția ? Vînt !

Indată pornește motorul de avion de la elicea căruia pleacă rafalele de vînt, iar instalația de valuri intră și ea în funcție.

— Atenție !

Filmăm !

Și furtuna reîncepe cu și mai multă violență parcă.

Aceste cîteva „instantanee“ le-am surprins pe platoul patru al Centrului de producție cinematografică Buftea, în ultimele zile de filmare ale noului flim romînesc „Pasărea Furtunii“, film care va putea fi vizionat în curînd pe ecranele Capitalei.

MĂLINEANU ne povestește:

Nu e prea ușor să-l faci pe maestrul Mălineanu să vorbească despre munca lui. Dacă nu ți-ai aminti de „Marinică", „Garofița", „Hop și așa", „Înflorește țara

mea" și cîte altele, ai fi dispus să-i consideri „scepticismul" întemeiat. Dar undeva, mai la fund, sacul este plin de gînduri, de nădejdi, de planuri și mai ales de cîntece...

Sînt de toate felurile: de la tango la romanță, la slow fox și evident la sambă, o gamă vastă și totuși dominată de aceeași preocupare constantă și tenace; să facă să cînte, cu toate glasurile lor, oamenii și faptele din țara noastră.

Da, da și o sîrbă poate vorbi despre țara noastră, mai ales cînd are titlul „La samba de Bucarest", cînd povestește despre vizita unui străin, care duce cu el, alături de amintirea sunetelor de țambal și a mirosului de floricele și ecourile ademenitoare ale unei „sambe" cu iz romînesc.

Dar sînt și cîntece care încearcă să aducă, împreună cu versurile lui Eugen Mirea, adevărate crîmpeie de viață cotidiană, ca și șansonetele prezentate nu de mult pe scena de la „Floreasca" de Yves Montand. Pentru că Mălineanu este convins că asemenea cîntece pot și trebuie creiate și pe malurile Dîmboviței — și este gata să ne-o dovedească.

Ce nume poartă toate acestea?

Ar fi o indiscreție prea mare, mai ales că Mălineanu, care se pregătește să ni le ofere la un loc, sub forma unui concert — sau a unei comedii muzicale, nu s-a decis încă. Dar este cert că mulți își vor găsi în micile povestiri muzicale, propriile lor înclinații și — cine știe? — poate propriile lor povestiri. Presupunînd că sînt destui acei care au trăit primele și ultimele clipe ale unei povești de dragoste într-un hol de cinema... Sau acei care, cîntînd iubitei o melodie de dans, să constate că ea o dansează... cu altul? Sau aceea care...

Dar hotărît, prea multe indiscreții!... Pentru rest, este de ajuns ca iubitorii de muzică să știe că, ori de cîte ori Mălineanu tace, se ivește o surpriză la orizont...

La 20 martie va avea loc în sala Dalles un concert al cvartetului vocal al Filarmonicii de Stat, format din Emilia Petrescu (soprană), Eveline Vais (mezzosoprană), Aurel Alexandrescu (tenor) și Alexandru Voinescu (bariton).

*

Pianistul clujan Gh. Halmoș va da, în sala Ateneului în ziua de 22 martie un recital Brahms.

*

Tot la 22 martie, în sala Dalles, se va repeta concertul din 25 februarie dat de Teodora Lucaciu, acompaniată la pian de Dagobert Bucholtz.

*

In cadrul schimbului de soliști cu colectivele muzicale din țară, vor concerta în ziua de 27 martie în sala Dalles, violoncelistul Gh. Iarosevici din Cluj și pianista Șarolta Trosner din Tg. Mureș. Programul cuprinde Beethoven Rachmaninov și Koday Zoltan.

*

Tot în sala Dalles, Nicolae Secăreanu va da un concert de liduri în ziua de 29 martie

*

Cvintetul de suflători și Nicolae Rădulescu (violă) vor da un concert de muzică de cameră, în ziua de 10 aprilie, în sala Ateneului.

*

Flautistul Alexandru Nicolae, de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., soprana Blanche Adelștein și pianistul Dagobert Bucholtz vor da un concert de muzică de cameră la 12 aprilie. Concertul va avea loc la sala Dalles.

Concertul Filarmonicii din 23-24 martie, dirijat de Mircea Basarab se va bucura de concursul apreciatei violoniste franceze Janine Andrade, care va interpreta Simfonia spaniolă de Lalo. Programul concertului mai cuprinde Simfonia III-a de Nicolae Buicliu — (primă audiție) și Valsul de Ravel.

★

Maestrul George Georgescu va dirija concertul Filarmonicii din 30—31 martie. In program figurează: Simfonia V-a de Mihail Andricu — (primă audiție) și triplul concert pentru vioară, pian, violoncel și orchestră de Beethoven. Soliștii concertului vor fi violonistul Ștefan Gheorghiu, pianistul Valentin Gheorghiu și violoncelistul Radu Aldulescu.

★

In cadrul concertului Orchestrei Simfonice a Radiodifuziunii din 21 martie se va prezenta în primă audiție, Oratoriul pentru soliști, cor și orchestră de Alfred Mendelsohn. Concertul va fi dirijat de Alfred Alessandrescu.

JANINE ANDRADE

Concertele violonistei franceze Janine Andrade, în țara noastră, sînt așteptate cu nerăbdare de iubitorii de muzică.

Remarcată ca o interpretă excepțională de la vîrsta de 12 ani — cînd a obținut primul premiu al Conservatorului Național de Muzică din Paris — Janine Andrade și-a desăvîrșit măiestria, studiind cu Jaques Thibaud și Carl Flesh. Ea a concertat în toate capitalele europene, în Japonia, Orientul apropiat și mijlociu, Africa, America, fiind considerată ca unul dintre marii virtuoși ai lumii

In afară de Simfonia Spaniolă de Lalo, pe care o va interpreta în cadrul concertului simfonic din 23—24 martie, Janine Andrade va mai prezenta un recital în sala Ateneului, cuprinzînd Sonata în sol major de Pergolese, Sonata nr. 7 în do minor de Beethoven, Sonatina de J. Françaix, o sonată de Debussy și Tzigane de Ravel. Recitalul va avea loc la 28 martie.

Reamintim programul concertelor de Studio, ale Filarmonicii „George Enescu".

La 24 martie, are loc recitalul pianistei Fedora Cohn, urmat de recitalul de lieduri al Marianei Constantinescu.

★

Honoriu Zaharescu (bariton) și Ileana Irod (soprană) susțin concertul din 26 martie.

★

Concertul din 2 aprilie, cuprinde recitalul violonistului Constantin Costache și o serie de lieduri cîntate de Bibiana Strulovici.

De la data de 16 martie a.c., este programat un nou ciclu de concerte-lecție, organizate de Filarmonica de Stat „George Enescu". Lecțiile sînt însoțite de numeroase exemplificări muzicale pe benzi de magnetofon. Programul acestui ciclu cuprinde:

La 16 martie, un concert intitulat „Valsul". Conferențiază Dan Spătaru.

★

La 23 martie, concertul lecție „Despre muzica ușoară", ținut de J. V. Pandelescu.

Ciclul mai cuprinde și lecții despre diferitele școli muzicale naționale. Astfel, la 30 martie, Viorel Cosma va prezenta:

„Școala muzicală maghiară", iar la 6 aprilie, Radu Negreanu va vorbi despre „Școala muzicală cehă".

★

Concertul-lecție din 13 aprilie va fi intitulat „Goethe și muzica". Prezentarea va fi făcută de Mircea Brucăr.

OPERA fără TEATRU

Se știe că genul operei a fost de multe ori definit fie ca „teatru cîntat", fie ca „muzică jucată". În fond, muzica și teatrul se unesc într-un tot indisolubil, dar fără îndoială valoarea operei este hotărîtă de primatul muzicii... „Poezia trebuie să fie fiica supusă a muzicii" a spus cîndva Mozart. Și adevărul acesta, sub o formă sau alta, a rămas valabil în opera celor mai mari compozitori. Dovada o constituie tocmai faptul că majoritatea operelor valoroase se pot „cînta", pe scenă, sau la concert, fără ca aceasta să dăuneze prea mult frumuseții artistice.

Și dacă în privința aceasta au existat sceptici, sălile pline realizate de primele spectacole de operă ale Ansamblului Sfatului Popular au constituit dovada cea mai grăitoare. După „Cavaleria Rusticană" și „Trubadurul", o nouă operă stă gata să intre în scenă: „Palațe"... Și apoi, desigur, altele din repertoriul clasic, mai nou sau mai vechi, mergînd probabil și la marile opere premozartiene, care sînt rar prezentate la noi. Pentru că dacă le lipsește latura vizuală, operele acestea au un alt avantaj: nu necesită confecționarea decorurilor, nu implică punerea în scenă și — prin urmare — repertoriul se poate îmbogăți mereu.. Iar apoi, poate că mai tîrziu vor veni și decorurile și spectacolele propriu zise...

Deocamdată, sub conducerea lui Emanoil Elenescu și a lui Iosif Conta, asigurîndu-și în afară de soliștii săi — colaborarea multor interpreți de seamă ai scenei noastre lirice, Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei ne pregătește încă multe desfătări.

Taina nopții veșnice

În legătură cu acest impresionant film științifico-fantastic socotim că este interesant să relatăm o parte din convorbirea care a avut loc între regizor. — D. Vasiliev și un ziarist sovietic.

— Fantasticul din filmul Dvs., este cu mult depărtat de realitate?

— Eroii filmului meu — savanți din diferite domenii ale științei — și-au închinat toate eforturile descoperirii unuia din misterele Oceanului Pacific — cauza erupțiilor vulcanice submarine.

Filmul nostru incepe cu imaginea unei erupții submarine. Faptul nu e o născocire, ci un fenomen destul de frecvent în această parte a globului pământesc. Deasemenea și scufundarea savanților în mare, cu ajutorul unui aparat special, batiscopul, nu este o născocire. Se știe că cercetătorii maritimi au reușit să se scufunde la mii de metri adîncime.

Unde începe contribuția noastră artistică, bazată pe actualele descoperiri ale oceanografiei? Numai acolo unde eroii filmului — savanți sovietici — stabilesc cauzele erupției submarine, subordonează țelurilor științei elementul de uriașe forță destructivă — atlaniul și găsesc imunitatea împotriva acțiunii radiațiunilor acestui element asupra organismului omenesc.

După cum vedeți, fantasticul și realul s-au împletit strîns în filmul nostru.

O CARIERĂ RATATĂ

Este vorba de cariera lui Nicodim Dyzma, care — din mic funcţionar la poştă ajunge, graţie unor împrejurări din cele mai neaşteptate, mare director al „Băncii Grîului". Dar vai strălucita situaţie a lui Nicodim se dovedeşte efemeră... De ce?

Răspunsul îl veţi afla vizionînd acest nou film polonez, plin de situaţii neprevăzute şi comice, care constituie o savuroasă şi virulentă satiră a unei lumi, din fericire dispărută.

CÎND ÎNFLORESC LALELELE

„Trecutul azi în urmă va rămîne
Şi zorii noii vieţi s-au rumenit
Ca să durăm al ţării noastre
mîine..."

Aceste cîteva versuri fac parte dintr-un cîntec care acompaniază noua producţie a studiourilor cinematografice chineze. Ele traduc în chip sugestiv întregul conţinut al filmului: avîntul, optimismul, modestia cu care poporul chinez construieşte socialismul în ţara sa.

Tema filmului? Efortul uriaş constructiv pentru ridicarea R.P. Chineze, trezirea femeii la o nouă conştiinţă, la conştiinţa valorii sale, spre a deveni egală cu bărbatul în muncă în luptă, în victorie.

CRONICA amanților săraci

Cunoașteți Via del Corno? E o străduță în centrul orașului Florența, nedeosebindu-se de altfel cu nimic de atîtea alte străzi din oricare alt oraș italian.

Deasupra acestei străduțe obișnuite, deasupra vieții locuitorilor ei, deasupra destinelor oamenilor tineri din casele înghesuite unele într-altele, pe — dreapta sau pe — stînga uliței, s-a aplecat spre a surprinde clipele de bucurie sau de tristețe, obiectivul aparatului cinematografic.

Noua realizare a regizorului italian Carol Lizzani ne dezvăluie iluziile, ambițiile, decepțiile și izbînzile unor tineri săraci care, indiferent dacă locuiesc în Florența sau la Roma, la Milano sau la Neapole, poartă în inimile lor aceleași sentimente profund umane.

„Cronica amanților săraci", e jucat de cîteva personalități actoricești cunoscute și îndrăgite de

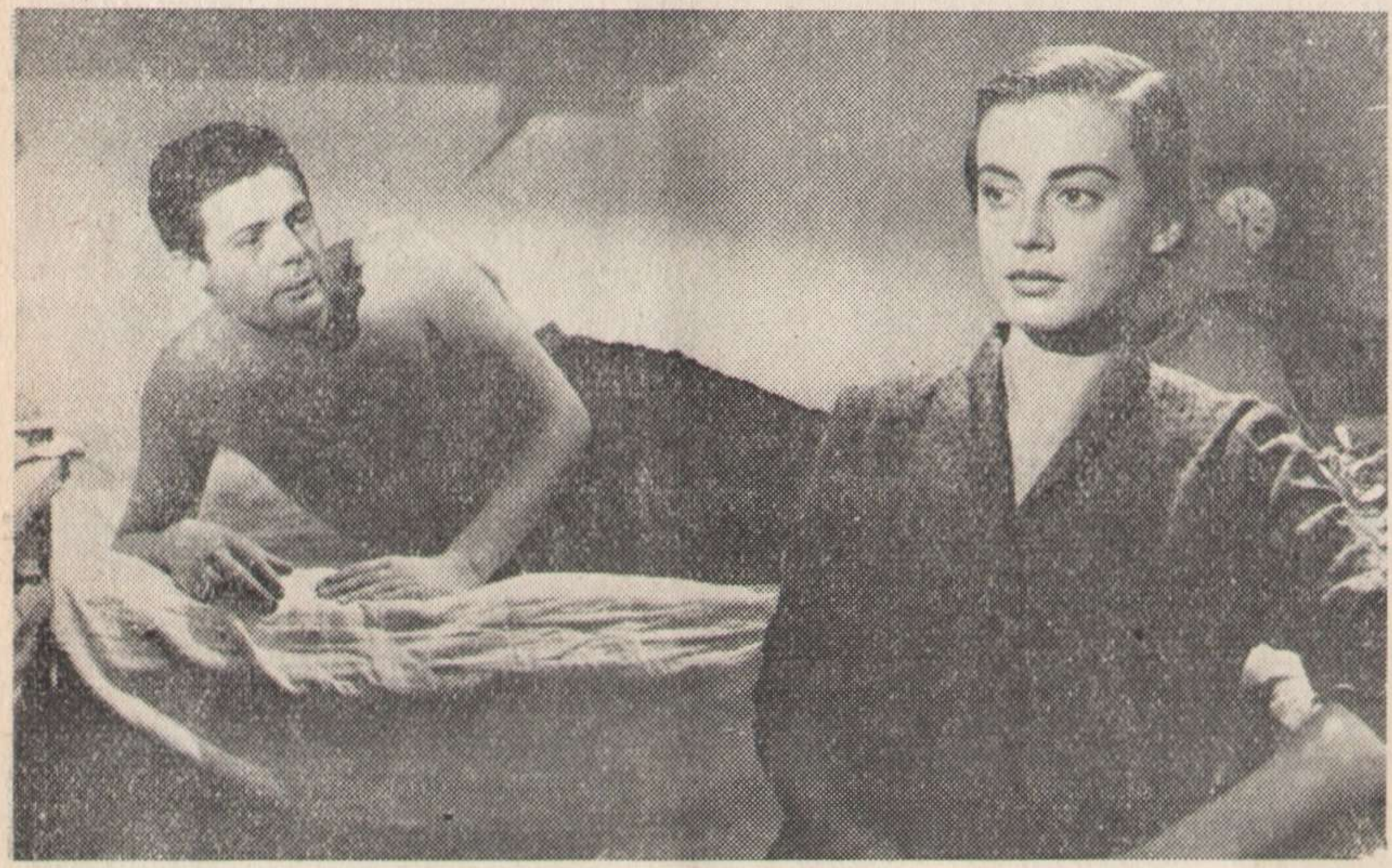

spectatorii cinematografelor noastre. Astfel, printre interpreții principali se numără: Ana Maria — Ferrero — (vi-o amintiți în rolul Cezarina, din „Infidelele"?) — Antonela Lualdi — (remarcabila interpretă a filmelor „Iartă-mă"! și „Roșu și Negru") — Cosette Greco (cunoscută din filmele „Indrăgostiții" și „Fetele din Piața Spaniei") și însfîrșit Marcello Mastroiani — (interpretul lui Mario de Santis din „Bigamul").

CĂSNICIA DOCTORULUI DANWITZ

O problemă dintre cele mai grave: avem dreptul să împiedicăm venirea pe lume a unor copii? Are vre-un medic dreptul să-şi asume o asemenea răspundere?

Filmul pe care vi-l prezentăm ridică asemenea grave întrebări, avînd meritul de a răspunde cu un „Nu!" categoric. Drul Danwitz trece printr-o perioadă precară. El cîştigă mult prea puţin pentru a face faţă nevoilor familiare. Soţia sa, care aducea bani în casă, find angajată ca „manechin" îşi pierde postul, deoarece în curînd va trebui să nască.

In asemenea împrejurări critice, Drul Danwitz are forţa morală de a refuza să provoace un avort Dnei Hambacht, o pacientă bogată.

BUNĂ ZIUA, ELEFANT

V-aţi pus vreodată întrebarea, ce aţi face dacă într-o bună dimineaţă aţi primi în dar un elefant?

Ştim, ştim, primele momente vă vor pricinui interes, emoţie, bucurie. Ei, şi pe urmă? Unde şi cu ce îl veţi hrăni, unde îl veţi adăposti, că doar n-o să doarmă la etajul IV al blocului, în cele două camere care alcătuiesc apartamentul Dv.

O asemenea păţanie i s-a întîmplat în filmul „Bună-ziua elefant" învăţătorului Garotti din Roma, personaj real şi pitoresc care dă prilej remarcabilului actor italian Vittorio de Sica să realizeze una din cele mai amuzante creaţii ale sale. Folosind o asemenea temă, de un umor suculent — regizorul filmului — acelaşi talentat şi neobosit Vittorio de Sica a izbutit să acorde spectatorilor două ore de bună dispoziţie,

Fata mea trăiește la VIENA

Priviți actorul din fotografia de mai jos. Este a cunoscutului comic, Hans Moser, care reapare pe ecran într-o delicioasă comedie produsă de studiourile cinematografice din Viena.

Ingenios pretext de împletire a numeroase scene de un savuros umor, filmul „Fata mea trăiește la Viena" stîrnește nestăvilite hohote de rîs, provocate de amalgamul încurcăturilor în care este pus Florian Klaghofer (Hans Moser) un părinte venit în capitala Austriei să-și regăsească fiica.

„Fata mea trăiește la Viena" reînvie tradiția fermecătoarelor comedii vieneze, apreciate și iubite de publicul de pretutindeni.

Informații

Nu de mult, spectatorii Teatrului Mare din Moscova au avut prilejul să aplaude un ciclu de spectacole de operă la care și-au dat concursul cîțiva valoroși soliști străini. Printre aceste spectacole, reprezentațiile operei „Aida" de Verdi s-au bucurat de un succes răsunător. Rolurile principale au fost interpretate de cîntărețele engleze Joan Hammond (Aida) și Constance Shacklok (Amneris). In rolul Radames a apărut tenorul bulgar Dmitr Uzunov. Rolul Amonasro a fost interpretat de baritonul sovietic Pavel Lissițian.

★

In anul 1957, studiourile cinematografice „Mosfilm" vor desfășura o activitate extrem de bogată.

In planul de perspectivă sînt înscrise numeroase filme consacrate împlinirii a 40 ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Printre acestea pot fi menționate:

„Februarie—Octombrie" după un scenariu de Alexei Kapler, „Noutăți despre Lenin" în regia lui Serghei Yutkevici, „Torentul de Fier" după romanul cu același titlu al lui Alexandr Serafimovici, „Cînd fluviile se revarsă" după romanul „Singurătate" al lui Nikolai Virta, un film în două serii după celebrul roman a lui Alexei Tolstoi, „Calvarul" etc.

Tot pentru 1957, studiourile „Mosfilm“ și-au propus să transpună pe ecran cîteva din capodoperele literaturii ruse și sovietice: „Duelul“ de Kuprin, „Fiica căpitanului“ de Pușkin, „Eugen Oneghin“ film în versuri după Pușkin, pe muzica lui Ceaikovski „O vară extraordinară“ de Konstantin Fedin etc.

★

Sînt cîteva luni decînd se turnează un film coproducție sovieto-indiană, al cărui subiect îl constituie vestita călătorie a negustorului rus din Tver, Afanasie Nikitin, în urmă cu 500 de ani. Filmul este turnat pentru ecran panoramic, iar rolurile principale sînt deținute de tînărul actor sovietic Oleg Strigenov (Afanasie Nikitin) și de vedeta indiană Kumara Nargis (indiana Tchampa).

★

Pînă în prezent s-au înscris ca participante la Festivalul Filmului de la Cannes pe 1957 peste douăzeci de țări. Printre ele se numără: Argentina, Austria, Belgia, Brazilia, Canada, Cehoslovacia, Costa Rica. Danemarca, Franța, India, Israel, Italia, Japonia, Liban, Mexic, Norvegia, Olanda, Polonia, Romînia, U.R.S.S., Finlanda, Jugoslavia etc.

★

Cunoscutul regizor francez Claude Autant Lara, va turna în cursul anului 1957, filmul „Adorabila Julia“, ai cărui principali interpreți sînt Vittorio de Sica și Danielle Darrieux.

CALENDAR

La 22 martie 1957 se împlinesc 125 de ani de la moartea **lui Johan Wolfgang Goethe.** Marele scriitor clasic german s-a născut la 28 august 1749 la Frankfurt pe Main.

Din tinerețe, el își exprimă marea admirație pentru Shakespeare. Incă de la vîrsta de 19—20 ani scrie două comedii în versuri: „Die Laune des verlibten“ (Capriciul îndrăgostitului“) și „Die Mitschuldingen“ („Vinovați împreună“). Conținutul revoluționar al concepțiilor lui Goethe începe să se reliefeze în poemul dramatic „Götz von Berlichingen“, terminat în 1732.

Printre lucrările dramatice ale lui Goethe se mai numără „Suferintele tînărului Werther“, „Ifigenia în Taurida“ „Egmont“, „Clavigo”, „Tasso“ etc. Capodopera creației sale dramatice — și în genere a dramaturgiei clasice germane — este „Faust“.

Goethe a desfășurat și o activitate practică în teatru, traducînd — împreună cu Schiller — cele mai cunoscute piese ale dramaturgiei engleze și franceze, punîndu-le în scenă, alături de creațiile proprii, la Teatrul din Weimar.

*

La 18 Martie 1844, s-a născut marele compozitor rus **Nikolai Andreevici Rimski-Korsakov,** la

Tihvin în gubernia Novgorod. La 6—7 ani începe să învețe pianul și execută cu multă plăcere fragmente din operele lui Glinka și Verdi. La 9 ani, compune duetul „Fluturul" și o uvertură. Rimski Korsakov urmează Școala militară navală din Petersburg, dar nu renunță la muzică. Prin profesorii săi — Ilich și F. A. Camille — el cunoaște pe Beethoven, Schumann, Mendelsohn, Schubert și Meyerheer.

La vîrsta de 18 ani compune prima sa simfonie, care-i aduce prețuirea și prietenia lui Balakirev, prin care cunoaște pe Kiui și Musorski. Impreună cu Borodin ei vor forma „grupul celor cinci" — „minunatul mănunchi" — cum îl numește muzicologul rus, Stasov — grup care a avut un rol hotărîtor în dezvoltarea muzicii ruse.

De la această primă simfonie începe creația prodigioasă a lui Rimski Korsakov. El abordează domeniul „muzicii cu program" inițiat de Berlioz, Liszt și Musorski, compunînd tabloul muzical „Sadko". Urmează „Fantezia pe teme sîrbe", Simfonia II-a „Antar" — un tablou admirabil al Orientului —, Simfonia III-a, operele „Pskoviteanca" și „Noapte de mai", și culegeri de cîntece populare.

In 1882 el compune opera „Snegurocika" după un basm de Ostrovski, iar în anii următori celebrul „Capriciu Spaniol", un concert pentru pian și orchestră — suita simfonică „Seherezada", „Uvertura pascală", opera — balet „Mlada", termină operele prietenilor săi morti. Borodin și Musorski, dirijează numeroase concerte în străinătate.

Activitatea sa stîrnește admirația vie a muzicienilor epocii și — în deosebi — a lui Liszt.

Printre creațiile sale se mai numără, operele „Kașcei Nemuritorul", „Mozart și Salieri", „Poveste despre țarul Saltan", „Pantofiorii Țarinei" etc. Scrie și un manual de armonie. Rimski Korsakov se stinge din viață în anul 1908.

NOUTĂȚI Electrecord

De curînd au apărut în magazine următoarele discuri noi:

2284 — Foaie verde solzi de pește în interpretarea Ilenei Constantinescu.

Haida haida murguleț: Ileana Constantinescu.

2268 — Nu-i bai: voce Angela Stancu Moldovan.

Mărioară de la munte; voce Angela Stancu Moldovan.

2282 — Alunaș cu aluni mărunte; voce Mia Barbu.

Sîrba de la Iași; voce Mia Barbu.

2285 — Sîrba de concert, la țambal; Nicolae Vișan.

Hora lăutărească, la țambal Nicolae Vișan.

2287 — Sus pe malul înverzit interpretat de: I. Constantinescu

Hora de la Copăceni la acordeon; frații Galată.

2281 — Bhatiali și Vaoia muzică pop, indiană în interpretarea ansamblului indian, voce: Nirmalendo Ciuduri.

2279 — Es wahr einmal am abend spät, muzică populară săsească din Ardeal.

Meine heimat, muzică populară din Ardeal.

2261 — El torott a hegedum, muzică populară maghiară.

Ihajla ezt a kislanyt, muzică populară maghiară.

2272 — Primul sărut de Jean Letoni, orch. de muzică ușoară Electrecord.

Un gînd, de St. Kardoș, voce Lavinia Slăveanu, orch. de muzică ușoară Electrecord sub conducerea lui T. Cosma.

Regele LEAR

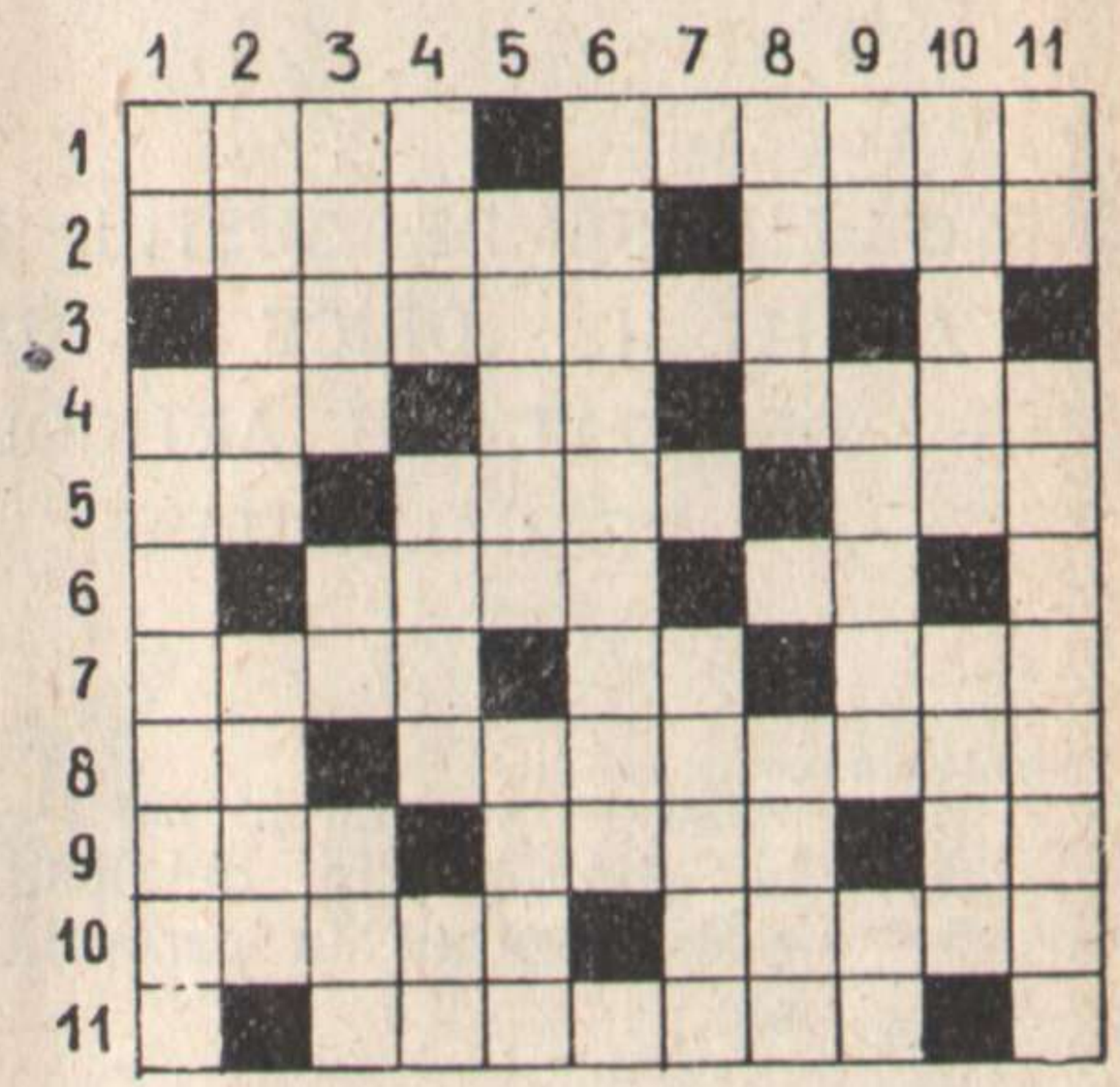

ORIZONTAL: **1. Rolul titular al tragediei. — Unul din ginerii nefericitului monarh. 2. Fiul bastard al contelui de Glocester. — Trăsătură a scrierilor lui Shakespeare, manifestată aci prin replicile „nebunului". 3. Fiica cea mai mare a lui Lear. 4. Vehicul. — Prefix. — Navă cu catarge. 5. Conjuncție. — Delicat, dulce. — Chemare derivată din „alo". 6. A urmat cu credință pe Lear. — Edgar Glocester. 7. La firma luminoasă de la intrarea în teatru. — Intră în scenă Ion Manolescu! — Cîntăreț străvechi, la greci. 8. Inițialele autorului tragediei „Regele Lear". — Scurte și cuprinzătoare. 9. Metal prețios. — Pact militarist apusean. — Articol. 10. Glorie literară (fig.) — Creatorii tragediei antice. 11. Alt slujitor și prieten devotat al lui Lear, trădat chiar de fiul său adoptiv (fonetic).**

VERTICAL: 1. Capul regelui Lear! — Al doilea ginere al lui Lear. 2. Fiul legitim al lui Glocester. — A da greș. 3. Sentimentul regelui Franciei pentru Cordelia. — ...knock-out!!! — Mijloc de execuție medieval. 4. Semn în scrierea punică. — Înțeles (fig.). — Regele Lear. 5. Rol principal în „Regele Lear". — Intreprindere din Satu-Mare. 6. Mare între Italia și Iugoslavia. 7. Grup de opt cîntăreți. 8. La ceapă. — Ambarcațiuni ușoare. 9. Anghelescu Marcel (interpretul „nebunului"). — Fiica mijlocie a lui Lear. — R. 10. Aristocrat. — Hidrocarbură aciclică saturată. 11. Romînia, în cadrul Asociației Internaționale a Amatorilor de unde scurte. — Cea mai mică fiică a bătrînului Lear.

Poșta REDACȚIEI

Domnița Plesnilă — Arad; Aurel Farkaș — Oradea și Petre Cornaru — București. **Ne pare rău, dar nu putem satisface dorințele Dvs.**

Ștefan Postelnicescu — Comuna Moșoaia — Pitești; Lala Florescu — Pitești. **Foarte curînd vom publica datele ce ne solicitați asupra activității actorilor Fory Etterlé și Geo Maican.**

Victor Condeescu — Constanța. **Intr-adevăr actrița Lucia Sturdza Bulandra și actorii V. Maximilian și I. Niculescu Buzău și-au publicat fiecare în parte — memoriile.**

Volumele au apărut la E.S.P.L.A. George Carabin — un tînăr și talentat actor al Téatrului Armatei din Capitală poate fi aplaudat în adaptarea: „Cei trei mușchetari" după romanul lui Al. Dumas.

Marcu Leon — Bacău, Lonise Dan — București, Dan Dan, Zizi Radovici Niță, Nellu Serban; Klaus Rir — Bacău — Lucica Ignat — Predeal. **Conform anunțului apărut în nr. 7 al revistei noastre, nu se iau în considerație decît răspunsurile trimise după apariția nr. 4/957, adică, după apariția a 15 fotografii. Vă rugăm, deci, să reveniți cu răspunsurile Dvs., în cele 10 zile ce vor urma apariției acestui număr.**

O CĂMAŞE PE GUSTUL DVS.
GĂSIŢI IN ORICE MAGAZIN
DE STĂT, CU ARTICOLE
DE GALANTERIE

Culori şi modele variate din poplin, dejalen, zefir, ţesături în carouri, etc.

Pentru sezonul de primăvară magazinele şi raioanele de textile sînt asortate cu modele noi de **IMPRIMEURI DE MĂTASE** în desene clasice şi fantezi.

-ACUM NU MAI AM TIMP, DAR DATA VIITOARE ÎȚI EXPLIC DECE VARIANTELE MELE SÎNT MAI BUNE !...
AGENȚIE PRONO

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4,71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5,15.53;* Teatrul Municipal *Sala „Matei Millo" Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60;* Studio Teatrul Municipal *Sala „Filimon Sîrbu", str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50.* Teatrul Municipal *Sala „I. Creangă" str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului *Str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6. tel. 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R. *Şos. Giuleşti nr. 8 telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film *„C. Nottara", Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44;* Teatrul Evreiesc de Stat, *str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.96.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr 174, telefon 4.56.61;* Sala Savoy, *Calea Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18-20;* Sala Orfeu, *telefon 3,25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17 INFRĂŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARŢIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47 ; CULTURAL Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88 ; LIBERTAŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

ACADEMIEI

PE ECRANELE CAPITALEI: „DON JUAN“ CU FERNANDEL

COPERTA IV: IURIE DARIE (MONTSERRAT) şi IONESCU GION (IZQUIERDO) în „MONTSERRAT“ de EMMANUEL ROBLES.

Nr, 5 MARTIE 1957

LEI 2